EDUCARE OLMAYAN BİR EĞİTİM YETERSİZDİR

İyi bir eğitim
Dünya huzurunu sağlama metodunu öğretendir;
Dar görüşlülüğü yok edendir; ve
Birliği, eşitliği ve insanların birbirleriyle geçimli
bir hayat sürmelerini sağlayandır.

(Telegu dilinde bir Şiir)

İyi bir eğitim sadece bazı kitapları okumak, kitap bilgisi elde etmek ve bunları başkalarına öğretmekten ibaret değildir. Sadece kitap bilgisi elde etmenin hiçbir kıymeti yoktur. Belki de, kitap bilgisi elde ederek, siz kendiniz kitap olabilirsiniz. Gerçek eğitim, birliği, eşitliği ve insanların huzur içinde bir arada yaşamalarını teşvik edendir. Sadece kitaplar ve mecmualar okuyarak elde edilen kitap bilgisi, dünyevi eğitimdir. Günümüzde bir kısım insan sadece bu çeşit eğitimi takip etmektedir. Fakat buna, gerçek bir eğitim denemez.

Gerçek eğitim, kalpten fışkırarak akar ve buna 'Educare' denir. 'Eğitim' ve 'educare' arasında çok büyük bir fark vardır! Educare, her çeşit eğitimin temeli ve esasıdır. Educare *adhara'*dır (yani destektir) ve eğitim ise *adheya'*dır (yani desteklenendir). Bütün okuduğumuz metinler, bize eğitimi öğretir. Fakat bu çok yetersizdir. Eğitim ile birlikte, yanısıra educare de takip edilmelidir.

Bilge Valmiki, Treta Yuga'da Ramayana destanını yazmıştı. Bu destan, ilahi hislerinin spontane bir ifadesi olarak, yüce bilgenin içinden doğmuştu. Yüce rişi Veda Vyasa da, aynı şekilde Bagavatha'yı yazmıştı. Bu yüce rişiler, kalplerinin derinliklerinden doğan böyle yüce destanlarla ilahi duyularına ifade vermişlerdi. Bu nedenle bunlar, ebedi hakikatleri öğreten birer ölümsüz eser haline gelmişlerdir. Bu ünlü destanlar, yüce Avatar'ların ilahi yaşamları ve mesajları hakkında bilgi vermektedir. Bunlar, Allah'ın vizyonunu görmüş olan yüce rişiler tarafından yazılmışlardır.

Ondört yıl sürgünde oldukları ormanda, Sita ve Rama beraber yaşarlarken, Rama, Sita'ya birçok şey öğretmişti. Sita bunları hiç kimseye açıklamamasına rağmen, bu öğretileri harfiyyen uyguluyordu. Sürgündeki süreleri sona erince, Sita, Rama ve Lakshmana, Ayodhya'ya döndüler. Rama, Ayodhya kralı olarak taç giydi. Günler geçti.

Günlerden birinde Rama, Lakshmana'yı çağırarak ona, Janaki'yi bir arabaya koyarak Ganj nehri kıyılarında insanların bulunmadığı ıssız bir yere

bırakmasını ve geriye dönmesini emretti. Rama'nın emrine itaat ederek Lakshmana, Sita'yı ormanda bir yere bırakarak baş şehre geri döndü. Ganj nehrinde ritüel banyosunu yaparak keşiş kulubesine dönmekte olan Bilge Valmiki bu sırada ormandan geçmekteydi. Sita'nın ıstırap içindeki sesini işitti. Sita'nın acı hikayesini dinledikten sonra onu teselli etti ve keşiş kulubesine götürdü.

Sita, günlerini keşiş kulubesinde, devamlı olarak Rama ve O'nun görkemi üzerinde tefekkür ederek geçirdi. Lakshmana onu ormanda bıraktığı vakit, Sita hamile idi. Dokuz ayı tamamladıktan sonra Lava ve Kusa isimlerindeki ikiz çocuklarını doğurdu. Bilge Valmiki'nin himayesi ve sevgi dolu bakımı sayesinde ikiz kardeşler büyük birer savaşçı ve Rama'ya layık evlat olarak büyüdüler.

Günlerden birinde Sita, Rama üzerinde derin bir tefekküre dalmıştı. O'nunla beraber geçirdiği o mutlu günleri hatırlıyor ve olayların bu şekle dönüşmesinden büyük bir üzüntü duyuyordu. Bu arada Kusa ve Lava keşiş kulübesine dönmüşler ve annelerini göz yaşları içinde görmüşlerdi. Annelerinin bu üzüntüsüne bir mana verememişlerdi. Ona göz yaşlarının sebebini sordular. "Ey Anne! Rab Rama'nın bizzat kendisinden daha güçlü iki cesur oğlun varken niçin göz yaşları döküyorsun? Bizim gücümüzü ve cesaretimizi hiçe mi sayıyrosun?" diyerek onu teselli etmeye çalıştılar.

Sita ve oğulları arasındaki bu konuşmayı seyreden Bilge Valmiki, "Amma! Lütfen hislerine hakim ol. Bu çocuklar sıradan çocuklar değil. Bunlar, sadece iyi yetişmiş değiller, her hangi bir konu üzerinde derin tefekkür ettikten sonra gerekli kararı alabilecek yetenekteler. İyiyi kötüyü ayırt edebilecek ve çözüm bulabilecek yetisine sahipler," diyerek Sita'ya tavsiyede bulundu.

Rama krallığını idame ettirirken, bütün düşmanlarını yok etmek ve krallıkta refahı sağlamak amacıyla Veda'larda adı geçen Aswamedha Yaga'yı (atın kurban edilmesi) yapmayı arzu etti. Bu maksatla lekesiz, bembeyaz bir at seçildi ve bölgenin bütün krallarına hitaben, üzerinde, 'kuvvetli olanlar eğer cesaret edebilirlerse onu yakalayabilirler; aksi takdirde Rama'nın egemenliğini kabul edip Rama'ya vergi ve hediyeler verecekler, bunları yapamayanlar ortadan yok olsunlar' mesajı yazılı altından bir plaka atın alnına yerleştirildi. At başıboş ülkenin topraklarına terkedildi ve atı Satrughna'nın kumandasında büyük bir ordu takip etti. Bu yürüyüş esnasında bazı krallıklar mağlup edilerek Rama'nın hükümdarlığına geçti.

Ordu tarafından takip edilen at, günlerden birinde Bilge Valmiki'nin keşiş kulübesinin yakınına geldi. İkiz kardeşler olan Lava ve Kusa, adak atı ve onu takip eden orduyu gördüler. Atı yakalayarak, atın alnındaki ibareyi okudular ve Satrughna ve ordusuna karşı direnmeye karar verdiler. Atı

kontrolları altına alarak Valmiki'nin keşiş kulübesine götürdüler. Geriye dönerek atın koruyucularıyla savaşmaya hazırlandılar. Bunu takip eden savaşta ikiz kardeşler bütün düşmanlarını teker teker alt ettiler.

Başta, Bharata ve Satrughna onlarla yüz yüze gelerek, "Siz daha çocuksunuz; Bilge Valmiki'nin ve sevgili annenizin yanında olduğunuz için hayatta henuz zorluklarla karşılaşmadınız. Ordumuzla savaşmaktan vaz geçip aşramınıza dönün. Eğer hala bizimle savaşmada ısrar ediyorsanız biz hazırız," diyerek ikiz kardeşlere son bir şans tanıdılar.

Fakat çocuklar aşramlarına dönmek için ikna edilemediler. Yapılacak savaştan zerre kadar korkuları yoktu. Bu bakımdan, "Biz de savaşa hazırız," diye cevap verdiler.

Bunları söyledikten sonra, büyük bir ciddiyetle Bharata'ya ve Satrughna'ya karşı savaşa giriştiler. Bharata ve Satrughna, Lava ve Kusa'nın yağdırdıkları oklara dayanamayarak bayıldılar. Haberler Ayodhya'daki Rama'ya ulaştırıldı. Bu durum karşısında, savaşı devam ettirmek üzere Lakshmana gönderildi. O da kardeşleri Bharata'nın ve Satrughna'nın akıbetine uğradı.

Sonunda, genç çocukların Lakshmana'yı, Bharata'yı ve Satrughna'yı ve ordularını mağlup ettikleri ve hatta Rama'nın kendisi ile bile savaşmaya hazır oldukları haberi Rama'ya ulaştı. Bu durum karşısında Rama'nın, Hanuman ve başka savaşçılardan teşekkül eden ordusu ile savaş meydanına gitmekten başka çaresi kalmamıştı. Rama ve ikiz kardeşler arasında uzun bir tartışma oldu. Rama, çocukların çok genç olduklarını ve bu yüzden onlarla savaşmak istemediğini ve atı serbest bırakarak evlerine gitmeleri için onları ikna etmeye çalışmasına rağmen, sonuçta Lava ve Kusa, Rama ile tam bir savaşa girişmeye karar verdiler. Rama ve ikizler arasında bu savaş sözleri yer alırken, felakete yol açacak bir savaşın, Rama ile Sita'nın oğulları Lava ve Kusa arasında başlamak üzere olduğu haberi, Hanuman tarafından Sita'ya ulaştırıldı. Bu haberi işiten Sita bir an için gözlerini kapatarak, olayların ne şekle geldiğini kafasında canlandırmaya çalıştı.

"Niçin bu felaket benim çocuklarımın başına geldi? Rama ile savaşacaklarmış. Rama o kadar büyük ve yenilemez birisi ki! Onun yanında benim oğullarımın gücü ne olabilir ki! Onlar henuz çocuk. Kendi babaları olan Rama ile savaştıkları takdirde bunun korkunç sonucunu idrak etmekten acizler! Bu ne utandırıcı bir olay!" diyerek ağlıyor ve böyle bir duruma gelmiş olan olaylar karşısında dövünüyordu. "Rama asil bir kral ve ideal bir babadır. Kendi oğulları ile asla savaşmaz. Onları büyük bir sevgi ile bağrına basar. Bir baba asla kendi çocukları ile savaşmaz. O, onlara erdemliliği öğretir," diyerek Sita kendi kendine düşündü.

Sita, endişelerini Hanuman'a şöyle açıkladı: "Sevgili Oğlum! Bu çocuklar benim kendi evlatlarım. Onlar Ramachandra'nın oğulları. Fakat bunun farkında değiller. Bildikleri yegane şey, Rama'nın Sita'yı ormana gönderdiği ve ona ıstırap çektirdiği. İşte bu nedenle Rama'nın kardeşleri ve orduları ile ve hatta gerekirse Rama'nın bizzat kendisiyle savaşma kararı aldılar. Böyle olmasına rağmen, ben Rama ile savaşmalarını uygun bulmuyorum. Beni korumak veya cezalandırmak Rama'ya bağlı. Belki de bana bu ıstırabı, kaderim olduğu için çektirmek istedi. Bütün bunlar benim iyiliğim için. Çocukların bunlarla bir ilişkisi yok. Istırap çektiğim için üzülmüyorum ve bundan da kimseyi sorumlu tutmuyorum. Bir altın ne kadar çok ateşe tutularak arıtılırsa, o kadar çok parlar. Bu işleme tabi tutulduğu her defasında parlaklığı artar."

Hanuman'ın kendisi sıradan bir insan değildir. O, yüce bir ruhtur. O'nun iç huzuru, erdemlilikleri ve büyük fiziksel gücü herkes tarafından bilinir. Sita'nın söylediği kutsal sözleri işitmek Hanuman'ı mutlu etmişti. Kendi kendine, "Anne Sita, çok faziletli bir kadın. Bu hususta onun üstüne çıkacak hiç kimse yoktur," diye düşündü.

Sita hemen savaş alanına giderek, "Sevgili oğullarım! Babanızla savaşmanız doğru değildir. Bu büyük bir günah işlemektir. Babaya saygı gösterilmelidir, ibadet edilmelidir ve sizin görüşünüzü kabul etmesi için ikna edilmelidir. Fakat bunları yaptırmak için ona karşı savaş açmak doğru değildir. Bu şekilde düşünmek çok saçma bir şeydir. Bulunduğunuz şartlar her ne olursa olsun, baba babadır ve bu nedenle de ona saygı gösterilmelidir. Onun emirlerine karşı hareket etmemelisiniz. Sevgili çocuklar! Çok büyük birer savaşçı ve okçuluk sanatında çok becerikli olduğunuz yanlış düşüncesi içindesiniz. Savaşma hünerlerinizle, büyük savaşçıları yenebileceğinizi zannediyorsunuz. Bütün bunlar cehaletiniz sonucu küstahça hareketlerdir. Bu gibi cehaletten kendinizi uzak tutun. Rama, gerçekten Rab Narayana'dır. İnsan formuna bürünmüş İlahi Olan'dır. Böylesine yüce olan Rama'ya karşı cephe almayın. Benim bütün bu öğütlerime rağmen, yine de kendi babanız olan Rama'yla savaşmada ısrar ederseniz, ben artık bu dünyada yaşamıyacağım. Sizlere oğullarım demek bana büyük bir ıstırap verecektir. Böyle iğrenç hareketlerde bulunmayın," diyerek Lava ve Kusa'ya savaştan vazgeçmeleri için nasihat etti. Böylece Sita, Lava ve Kusa'yı uyarmış oldu.

Ancak bu durumlar sonucu Rama, Lava ve Kusa'nın kendi çocukları olduğunu farketti. Aynı şekilde ikiz kardeşler de savaşmaya çalıştıkları kimsenin kendi babalarından başka birisi olmadığını anlayarak hemen Rama'nın ayaklarına kapandılar ve özür dilediler.

Böylece Valmiki, olayları hiçbir tahayyül gücü ve uydurmasyon olmadan, aynen olduğu gibi alarak yüce Ramayana destanını bestelemiştir. O günün yüce bilgeleri ve ermişleri hakikatten başka bir şey konuşmazlardı.

Şri Rama, daima ikiz prensip olan sathya'yı (hakikati) ve dharma'yı (dürüstlüğü) uygulamıştır. O'nun bütün hayatı, bu yüce insani değerlerin bir destanıdır. O, sadece bu yüce değerleri kendisi uygulamakla kalmamış, sathyam vada (hakikati konuş) ve dharma chara (dürüstlüğü izle) diyerek herkesi bu yolda teşvik etmiştir. Sadece dudak hizmeti olarak kalmayıp dharma'nın ciddi bir şekilde uygulanması üzerinde vurgulamıştır. O andan itibaren Ramayana, Hint kültürüne, Hint inançlar sistemine günlük *prayana* yani saygı ile okunan olarak yerleşmiştir. Bizim aşramımızda dahi, her yıl yapılan Veda Purusha Sapthaha Jnana Yajna esnasında, Ramayana'nın, Bhagavatha'nın ve Sapthasathi'nin görkeminin şarkılarla yad edildiğini gözlemlemişsinizdir.

Allah'a olan inancınızı geliştirmelisiniz. Eğer en ufak bir şüpheye meydan verirseniz, sahip olduğunuz içinizdeki o ufacık inanç kıvılcımını da söndürürsünüz. Bundan böyle, Allah'a olan inanç, her insanın en başta sahip olması gereken şeydir. Manava (insan) kelimesinin anlamı nedir? Bunun anlamı Allah'a inancı olan kimse demektir. Maalesef günümüzde, insan bu inancı kaybetmektedir. Allah, Avatarlık misyonunu insanlar aracılığıyla yerine getirir. Allah'ın, insan tarafından itaat edilmesini beklediği en önemli emirler, sathyam vada (hakikati konuş) ve dharma chara'dır (dürüstlüğü izledir). Fakat bu gün insan, Allah'ın arzusuna karşı çıkarak bu prensipleri sathyam vadha (hakikati öldür) ve dharmam chera (dürüstlüğü hapset) olarak, gerçek anlamından saptırmaktadır. Ülke ancak bu eğilimler tersine döndürüldüğü ve insanlar bu prensipleri, kendi doğru anlamlarında uyguladıkları takdirde, tekrar refaha kavuşacaktır. Hakikat ebedidir. "Hakikat Allah'tır; Hakikat'i konuş." Seni koruyacak olan Hakikat'tir. Bu noktayı yarın daha geniş detayda açıklayacağım.

Sevgi'nin Somutlaşmışları!

Allah daima korur; hiçbir zaman cezalandırmaz. İnsanlar bu hakikati anlamaktan acizler. Bu hakikati anlayamayanlar, Allah'a karşı, hoş olmayan hisler atfederek O'nu masum insanlara ıstırap çektirmekle itham ederler. Şimdi, "Allah", "İlahi Vasıf", vs., hakkında bazı kitaplar neşredilmekte. Fakat bu kitapların hiç birisi de Ramayana'da uygulanan insani değerleri yüceltmemektedir. Rusça'da dahil olmak üzere, yüce Ramayana destanı çeşitli dünya dillerine tercüme edilmiştir. Bu gün dünyada, geniş bir şekilde okunan klasik bir eserdir. Bazı Hintli olmayan kimseler, kendi lisanlarında Ramayana'yı sadece okumakla kalmayıp, bu yüce destana ibadet etmekteler

ve saygı göstermektedirler. Geçen gün, geçmiş devirde Sovyetler Birliğinde bir Cumhuriyet olan Kazakistan'ın 'first lady'si Prasanthi Nilayam'ı ziyaret etti ve Benim Ramayana hakkındaki diskurumu büyük bir saygı ile dinledi ve haz duydu. Gerçekte, geçmiş devirlerdeki komünist ülkelerde Ramayana'ya büyük bir itibar gösterilmektedir. Ramayana ve Ramayana yaşam tarzı üzerinde, bu ülkeler büyük bir inanç ve bağımlılık geliştirdiler. Ne yazık ki, Hintliler bu hususta çok tembel ve gerideler. Ramayana, herkesin son derece saygı ve içten bağlılıkla okuması gereken yüce bir spiritüel eserdir.

Allah her insanı sever. Hiç kimseden nefret etmez. Hakikatte öfke, nefret ve şiddet gibi kelimeler Allah'ın krallığında mevcut değildir. İşte böyle "Sevecen bir Allah" günümüzde çok çeşitli yollarla eleştirilmektedir. Avatar'ın misyonunun amacı her insanın kalbinde bir transformasyon yaratmaktır.

Kati olarak anlamanız gereken bir hakikat vardır. İnsanların global transformasyonları halen başlamış durumdadır. Çok kısa bir zaman içinde, aşağıdaki Vedik duada da söylendiği gibi, bütün insan camiasının bir araya gelerek huzur ve birlik içinde yaşadıklarını farkedeceksiniz:

Gelin, hep birlikte yaşayalım, hep birlikte büyüyelim.
Gelin, anlayışta/akılda da birlikte gelişelim.
Gelin, birbirimizle bir uyum içinde yaşayalım.

Sizi temin ederim ki, altın çağ çok yakındadır. Bharat'ta (Hindistanda) ve dünyanın çoğu yerinde kişisel rekabetler, farklılıklar ve insanların birbirlerine karşı olan nefretleri geçmişte kalacaktır.

Sevgi'nin Somutlaşmışları!

Hiç kimse Allah'ın sevgisini şöyledir veya böyledir diye tarif edemez. Eğer böylesine sevecen bir Allah'tan nefret ediyorsanız bu kendi kendinizden nefret ediyorsunuz demektir. Bundan böyle hepiniz Allah'ı sevmelisiniz. Navaratri kutlamaları ve Veda Purusha Saptaha Jnana Yajna'sı mutlu bir şekilde sona ermektedir. Yajna'nın son gününde Purnahuthi ritüeli yer alacaktır. Purnahuthi, hepinizin kötü niteliklerinizi kurban ateşine adayarak ve oradan saf ve kutsal olarak çıktığınız sembolik bir ritüeldir. Tekrar size, her nerede olursanız olun ve her ne şartlar altında olursanız olun, devamlı olarak Ramayana'yı terennüm etmenizi hatırlatıyorum. Bu yüce Ramayana'yı hiçbir şekilde unutmayın. O'nu son nefesinize kadar terennüm edin.
(Bagavan diskurunu, ***Rama Rama Rama Sita*** ve ***Srimad Ravikula...*** bajanları ile sona erdirdi.)

*****